POKROK ZÁPADU.

Vychází každý čtvrtek.

Redaktor a vydavatel: Jan Rozický.

Předplatna

[illegible]

OZNÁMENÍ.

[illegible]

"Pokrok Západu",
Omaha, Neb.
Office: 101, Farnam st.

[illegible]

Omaha, Neb. 2. března 1882.

Otázka celní.

V komisích kongresních uvažuje se nyní otázka celní, až pochybno jest, že u věci té jakého rozhodného kroku učiněno bude. V národě sic jeví se čím dále tím více náhledy, že nějakého upravení našich zákonů celních jest potřeba. Ze strany jedné jest příjem vlády [který jak známo pocházívá jen ze cla a daně na tabák a lihoviny atd.] mnohem větší, než co jest třeba ku běžným vydáním země. Každým rokem jeví se nyní přebytek větší než 100 milionů dolarů, který používá se k splácení národního dluhu, však velký počet přemýšlejících občanů rozumuje, proč že má se tak velká část peněz bez nutnosti a potřeby od lidu ve způsobu daně požadovati. Se strany druhé jisto jest, že nynější celní soustava, která hlavně v dobách války vznikla a od té doby stále jen opravována byla, pomohla sice k rozvoji průmyslu zdejšího, ale také zároveň pomohla způsobiti monopoly v některých oborech průmyslu.

Jak věci odpomoci, o tom se náhledy různí. Strany nynější samy, co takové, obchází kolem otázky celní jak kočky kol horké kaše. V národních platformách r. 1880 vylovily své zásady o otázce zřejmě dosti, však také jen krátce, dotknuvše se předmětu toho co otázky vedlejší. Strana republikánská prohlásila se pro clo v tom způsobu, aby skýtalo ochranu práci; strana demokratická požadovala clo jen k vůli příjmu. Však vyjma některých průmyslných měst, vyhýbali se řečníci obou stran otázce té a řečníci demokratičtí skoro vesměs doplňovali platformu strany své doznáním, že jsou též pro clo ochrané, ale jen případně [incidental.] Přece však z toho zřejmo jest, v jakém směru obě strany tihnou, totiž strana republikánská jest pro ochranné clo, strana demokratická jest pro svobodný obchod bez cla, ač jak zmíněno, nikterak jednomyslnost v obou stranách o otázce této nepanuje.

Však jisto jest, že otázka tato jest jednou z důležitých otázek přítomné doby a že vyřízení vyžaduje. Proto chceme tuto poněkud objasniti, jaký význam clo ochrané a clo jen k vůli příjmu mají. Otázka celní jest ovšem velice důležitou otázkou národohospodářskou a dnes nechceme se do širšího rozboru té samé pouštěti, ponechávajíce si to na dobu pozdější.

Pod výrazem "clo ochrané" vyrozumívá se ukládání cla tím způsobem, aby domácí průmysl chráněn byl. Totiž, na výrobky z ciziny přivážené uloží se clo neb daň, tak že tyto výrobky cizozemské se tím zdraží; tím ovšem zničí se konkurence jejich výrobkům domácím, neboť kdežto tyto prodávány býti mohou za cenu jakou výroba stála, zdraženy výrobky cizozemské clem. Jelikož každý raději vezme více než méně vydělku, jest patrno, že domácí průmysl neb obchod, který kryt jest ochranným clem, nespokojí se s nejmenším možným výdělkem, nýbrž že se tovary domácí prodávají v ceně co možno vysoké, béřouc vždy zřetel jen k tomu, aby konkurence zahraniční v mezích držena byla. Naproti tomu clo jen k vůli příjmu znamená clo na takové předměty, které nižádný vliv na domácí průmysl nemají, jako na plodiny, které se v této zemi nepěstují, ku př. káva, čaj atp.

Oba tyto směry nalezají ovšem svých zastanců a jest otázkou, který z nich jest zemi prospěšnější a výhodnější. Máme za to, že ani jeden ani druhý ze směrů těch v krajnostech svých není zemi prospěšný. Zmínili jsme se již svrchu, že pod nynějšími zákony celními vznikly v některých oborech průmyslu monopoly, které jsou prospěchu všeobecnému na újmu; však rovněž bylo by škodlivo, kdyby obchod a soutěžení byly zcela svobodné. Nesmíme přehlížeti to, že poměry dělnické v Rusku stojí nad všemi jinými. Dělník zde vydělá mnohem více, než dělník v Anglicku neb jinde v Evropě. Odstraněním ochranného cla by soutěž výrobků zahraničních vůči nastala buď k úplnému úpadku továrnictví zde, neb ku klesnutí cen na výši málo větší [jen malli o cenu dopravy] než jsou nyní v Evropě.

Zastánci svobodného obchodu, clu jen k vůli příjmu, svým poukazují na to, že Amerikanje v první řadě zemi zemědělskou a pak teprvé průmyslovou; že dvě třetiny obyvatelstva zanáší se zemědělením a že by tedy soutěží s Evropou a zlacněním výrobků, prospělo se většině národu. Výroby ty jsou však klamné. Rolnictvo platí poměrně nejmenší část cla ze největším clem obtíženy jsou nejvíce předměty přepychu. Zničením výroby domácí pak nejen byl by poškozen domácí trh pro plodiny rolníka, nýbrž vzrostla by mu i soutěž tím, že by veliký počet dělníků hledal polepšení stavu svého v stavu rolnickém. Zvětšením výroby plodin polních a poškozením trhu domácího, odkázána byla by země úplně na trh zahraniční, jak s plodinami jež by vypěstovala, tak s tovary jež by potřebovala. Tu pak by poslední věci mohly býti horší pevních.

Těžiště tu leží asi u prostřed. Clo málo by upraveno býti tak, aby neposkytovalo vzniku monopolům a bylo ku prospěchu vývoji průmyslu, ale zároveň i tak, aby netížilo stav rolnický. To by mělo být snahou a péčí kongresu.

Výnos žní minulého roku.

Ze zpráv a výpočtů odboru rolnického vysvítá, že úroda v minulém roce byla špatnější, než po kolik předcházejících roků. V celku byla úroda v loni menší o 24 procent, skoro o celou čtvrtinu, rok předcházející.

Kukuřice sklizeno bylo 1,194,916,000 bušlů z 64.262,025 akrů, tedy 18 6—10 bušlů z akru; o 31 procent méně než rok před tím.

Pšenice sklizeno 380,280,000 bušlů z 37,700,020 akrů, 10 1—10 bušlů po akru, — nejmenší to úroda známa ze zápisek odboru hospodářského. Celkem sklizeno pšenice o 22 procent méně než rok před tím.

Žita sklizeno 20,704,000 bušlů, — o 27 proc. méně než r. 1880. Oseto bylo 1,789,000 akrů a sklidilo se 14 7—10 bu. po akru.

Ječmene sklizeno 41,166,330 bu. — o 9 procent méně. Oseto bylo 1,967,510 akrů, tak že se klidilo 20 9—10 po akru.

Ovsa sklizeno 416,335,000 bušlů proti 417,568,900 v roce předcházejícím. Oseto bylo 16,832,000 a klidilo se 24 bu. po akru.

Pohanky sklizeno 9.414,200 bu. na 828,715 akrech, tedy 11 4—10 z akru.

Celkem sklizeno 2,036.029,570 bu. všeho obilí dohromady, proti 2,718,193,510 bu. v roce předcházejícím, čili o čtvrtinu méně. Sklizeň však celkem přece více vynesla, následkem vyšších cen, než v roku předcházejícím. Kukuřice v r. 1880 měla průměrem cenu 39 centů, v loni 63; oves stoupnul ze 36, na 46, pšenice z 95 na 1.19. V okrouhlém počtu měla sklizená kukuřice cenu 755 milionů dolarů, pšenice 453 mil., oves 193 mil., žito 10 mil., ječmen 33 mil., pohanka 18 mil. Celkem měla sklizeň roku 1881 cenu 1,465,090,000, roku 1880 jen 1,351,000,000. Jestli číslice a počty odboru tobo jsou správné, tedy vynesla špatná loňská sklizeň rolníkům o 104 miliony dolarů více, než předloňská sklizeň dobrá.

Chytrost a schopnost.—Hop Bitters, tak hojně oznamované ve všech novinách, světských i náboženských, mají velký odbyt a vstupují na místo všech jiných léků. Nelze zapříti, že chmel má dobré vlastnosti a hotovitelé těchto Bitters osvědčili velkou chytrost a schopnost, že hotoví Bitters, jichž vlastnosti jsou každému patrny.—Exchang.

Pepsin, rebarbora, mužíček a hořec jsou hlavní součásti Rosewory Pepsin Tonic. Zkuste tento obdivuhodný lék proti nestravnosti a budete vyléčeni. Na prodej u všech lékařníků v Omaha.

Válka v Hercegovině.

Hned jak telegraf přinese nám zprávu o prvním výstřelu v horách hercegovských, pravili jsme, že odtud tu má důležitosti nedoceněné. Jest tím dílo tím patrnější, že na povstalci hercegovskými jest prušina, která je k činu pobídla. Prušinou tou jest Rusko. Nové a nové doklady přináší telegraf skoro každodenně. Jaké jinak bylo by si lze vysvětliti, že tak jako r. 1875 úřek Rusko důstojníkům svým dovolenou, aby mohli vkročiti do řad povstaleckých. Jak jinak lze si vysvětliti to, že vzbor projevům Skobelevu, které tak velkou snesci způsobily v celém politickém světě Evropy a tak velké rozhořčení u dvora berlínského, uvapalé Skobelev u dvora ruského v nemilost. Jak jinak lze si vysvětliti výstrahu, kterou časopis Ruhe obdržel. Časopis ten jest totiž jediný ze všech listů časopisů ruských, který zrazoval před zahraničními zápletky, totiž před poskytováním pomoci povstalcům; ostatní časopisectvo vřele se přimlouvá za Hercegovce. A přece ten časopis obdržel výstrahu. Máte tu býti pochybnosti o smýšlení, jaké u dvora ruského panuje? Rovněž významné jest povolání Katkova do státní rady a jmenování jej ihned tajným radou carovým, tedy udělení hodnosti dvojí, kdežto Katkov znám jest svým smýšlením slovanským.

Národní Listy, při příležitosti úvahy řečí Skobelevu, píší:

Cizina vítná si oněch "loupežnických tisp" v Bosně a Hercegovině s podivuhodnou živostí a v pravo v levo probíhují podezřelé plameňky ze zvětralé lávy evropského klidu a míru. Zatím co Rakousko vypisuje cenu 1000 dukátů na hlavu "hercegovského vůdce loupežníků" [?] Stojana Kovačeviče — v Petrohradě shromažďuje se slovanský spolek pod předsednictvím knížete Bestužev-Rjumina, aby vedle generalů Skobeleva, Gurka, Radeckého a Ganěckého jmenoval i hercegovského vojvodu — Stojana Kovačeviče "pro jeho velké záslhuy o Slovanstvo" — čestným členem svým....

A den na to vzlétá se z Ruska zvěsť o banketu ruského důstojnictva, uspořádaném na paměť vítězství ruských zbraní u Geok Tepe, při čemž oslavovaný vítěz, general Skobelev, místo poháru s vínem povedá číši s vodou, "aby se nemohlo opět říci, že mluvíme v opojení bacchanálském, kdykoliv se rozpomínáme, že Rus jest jednou rodinou se slovanskými kmeny, kteří dosud jsou buď tísněni neb utlačováni; i aby v pocitu tom, kterýž jest srdci ruskému tak legitimním a tak vrozeným jako důsledek tisíciletých jeho dějin, obrátil co vojín pozornost svých druhův "na onen slovanský národ na Jaderském moři, jenž právě zápasí za svou neodvislost" — a ukončil přípitek neobyčejný těmito pozoruhodnými slovy: "Mé srdce křečovitě a bolestně se svírá .... Velikou útěchou jest a zůstává jediná víra v mohutnost dějinného povolání Ruska."

Možná, že dovedou v Uhrách prohlásiti Skobeleva za blázna; ale my neradíme, aby se lehko vážily tyto projevy národního ducha a citu ve společnosti ruské. Roku 1876 zřela se jejich síla i mohutnost. — A co říci tomu, když ve vážných listech německých, jako v berlínské "Tribuně", signalisuje se již diplomatická výprava Ruska proti Rakousku, když slyšíme, že Ignatěv již vytahuje z toulce šíp, aby zaměřil na onen článek berlínského míru, kterýmž se Rakousku dopřálo obsadit Bosnu a Hercegovinu, aby tam zavedlo klid a řád evropské civilisace? Ano? k ničemu menšímu prý nesměřuje Rusko, nežli k novému kongresu evropskému, jenž by vůči těm zmatkům a nepokojům v Bosně a Hercegovině uznal, že Rakousko nestačilo na svou úlohu, i odňal mu okupační jeho mandát, přičlenuv Bosnu — Srbsku, Hercegovinu — Černé Hoře.

V této politice své spoléhá prý pak Rusko pevně na podporu Anglie, ba i Francie .... Nuže, je-li tomu tak, — a těžko říci, že se věci jinak vyvinou, pak bychom Rakousku upřímně radili, aby předešlo v čas, a samo dobrovolně vrátilo Evropě osudný ten mandát, kterýž mu věru nebyl k žádnému požehnání, ale jen k bolestným škodám, obětem a břemenům. Dosud nejsou ani Bosna ani Hercegovina částmi říše, dosud jsou to země sultánovy, kteréž toliko spravujeme. Nuže, když tříletá zkušenost nás poučuje, že bychom se déletím držením nebotinného toho území jen zakrvácili, že lid jeho nás nenávidí, že vidí se nu bytí útlkem, ba nesnesitelnem ta naše civilisáda — k čemu ještě dále strkeati sil v zápase osudném, k čemu vlčně dobývati zemi, jejíž srdce zůstává nám sporno? "Postmek ranty americké po dobrém!" volal slavný Burke k angličanům a měl pravdu.

Dejiny politických stran ve Spojených Státech.

(Pokračování.)

Prvním činem kongresu bylo, že zrušil daně, které během války byly uvedeny. Prezident v poselství odporoučel ukončení ochranného cla. Na návrh ten kongres nepřistoupil, ale prodloužil celní zákon z r. 1816 na 7 roků. Zákonem tím uloženo bylo malé clo na barviva a vlněné látky a bylo tedy částečně ochranné tomu oboru průmyslu. Návrh, aby jihoamerické republiky, které tou dobou vzbouřily se proti nadvládě španělska, uznány byly za samostatné, byl zamítnut. Kongres odročil se dne 20ho dubna roku 1818.

V tomto zasedání bylo již pozorovati rozkol ve všeobecné poslední léta stranu republikánské. Vůdcem rozkolu byl Henry Clay. Stál v čele těch, kteří podporovali a usilovali o rozmnožení armády a námořnictva, o clo ochrané, o započetí vnitrozemských oprav a veřejných prací na ztraty národa a o důstojenství Soustátí v politice zahraniční, co ochrance jihoamerických republik. Všechny takové požadavky byly konservativnější části republikánů, — těm jenž přesně ústavu vykládali buď nedostavní, buď neprospěšné, ponévadž se nimy rozmnožovala moc vlády ústřední. Liberálnější, rozkolnická část, vlastně tedy chovala náhledy původně federalistické, však jméno strany té přišlo během doby v nevážnost, tak že se k němu znáti nechtěli.

V létě r. 1818 zniklý nesnáze a boje s Indiány v Georgii podporované a podněcované z Floridy, tehdy Španělsku náležející, až konečně velitel americký, Andrew Jackson, vrthnul do španělských držav, dobyl několik měst a zmocniv se dvou vůdců Indiánů kmene Seminolů, Angličanů Arbuthnot a Ambrister, nechal je popraviti co "zločince a piráty."

K druhému zasedání sešel se patnáctý kongres dne 16ho listop. Dne 3ho prosince byl Illinois přijmut za stát. V sněmovně poslanců podala komise pro záležitosti vojenské dvě zprávy o válce seminolské. Zpráva většiny kárala Jacksona pro jeho popravení Arbuthnota a Ambristera, prohlašujíc je za nemoudré, zbytečné a neoprávněné mezinárodním právem válečným. Zpráva menšiny schvalovala jeho jednání. Zpráva většiny zamítnuta byla v sněmovně poslanců a odložena v senátu. V časopisectvu však rozpředly se ostré spory o předmětu tom. Dne 22. února 1819 uzavřena byla smlouva se Španělskem, kterou toto odstoupilo Floridu Soustátí za náhradu 5 milionů dolarů a celého území ležícího západně od Sabine řeky, (nynější Texas), které dříve koupeno bylo co část Louisiany od Francie. Španělsko tedy, mimo peněžité náhrady obdrželo ještě území, stojící za 10 Florid. Dlouho je však nepodrželo, an přivtěleno po dvou letech k republice mexické. O 30 let později vedlo k válce s Mexikem úsilí jihanů, aby nabyli zpět toho území a ním příležitosti k tvoření nových států a udržení rovnováhy se severem. V tomto zasedání žádalo území Missouri, část to od Francie zakoupené Louisiany, o připuštění do svazku států. V sněmovně poslanců byl k zákonu v tom směru činěn návrh dodatku, kterým otroctví a nevolnictví se v navrhovaném státu novém zapovídalo. Rázem padly všechny svazky stranické. Zástupci států severních, svobodných, hlasovali pro dodatek, zástupci států jižních, otrockých, proti. Dodatek a s ním návrh celý prošel v sněmovně poslanců, ale zavržen byl v senátu a tím celý návrh padnul. Kongres odročil se dne 3ho března r. 1819.

Žádost státu Missouri o přijmutí za stát vyvolala v život otázku otroctví, která po 40 roků následujících byla jednou ze sporných otázek a odstraněna teprvé ostřím meče. V dobách před revolucí, dokud pozdější státy byly pouze osadami anglickými, panovalo otroctví ve všech více, méně, vyjma Massachusetta; i vrchní soud Anglický uznával je za zákonité. Na severu ponenáhlu vymizelo. Čáru hraniční tvořila jižní hranice Pennsylvanie, totiž hranice mezi státem tím a Marylandem. Hranici tyto vymýtovali původně mířiči Mason a Dixon a odtud vedlo v obyčej, nazývati ji hranicí Masona a Dixona. V jihu se otroctví udrželo hlavně tím, že pěstovaní bavlny, ač i ta na mnoze nahrazeno za cla, — však ale dědíně a nezbytné potřebné. Rozkvětem bavlnářství stala se skutečně práce černochů nezbytnou a tak velice výnosnou, což bylo příčinou, že zástupci jihu nejen zrušení otroctví brániti, ale i o rozšíření jeho do nových států usilovali, tak aby svobodné státy převahu mohly ztratiti. Dokud Unie sestávala pouze ze států pobřežních, nepřednášla otázka otroctví velké obtíže. Státy severní nechtěly některak zasáhati v práva států jižních. Ani tehdy, kdy klásly se o přijmutí do svazku států členů Unii zákrčka, nebylo znamenati žádné nesnáze, an bylo obostranné dorozumění, že hranice Ohio mají tvořiti tak hranici otroctví a proto bylo dorozumění snadné. Když však počal se zazidňovati kraj od Francie koupený, to byla pak vrátka nevyhnutelná, na se v kraji tom ona hranice strčela. V sněmovně poslanců byli ve většině zástupci ze států svobodných, v senátu však státy jižní potovaly dle možnosti o rovnováhu (jak z minule podaných tabulek viděti bylo) a vždy se jim podařilo některé hlasy ze severu získati, tak že ve skutečnosti měli většinu.

(Pokračování.)

NOTICKY.

‡ Minulý týden rozesílal výbor spolku pro zřízení vyššího českého učiliště zdělení listiny a doufáme, že u věci této učiní každý spolek, který činí nárok na jméno "národní," každý jednotlivec, jemuž leží na srdci prospěch národnosti naší, svou povinnost. V příčině té upozorňujem na dnešní Feuilleton a doufáme ke slova p. Lepšy padnou na půdu drodnou. Je známo, že ten jednotlivec, nebo spolek, který upíše a případně složí nejméně $50, stává se zakládajícím členem řečeného vyššího českého učiliště; a $25 členem činným a s $10 členem přispívajícím. Podotýkáme, že částky upsané nebudou splceny dříve pokud nebude upsáno $20,000. Jakmile obnos ten bude upsán, vyzve pokladník sboru ředitelů, aby upsané částky byly splaceny ve 30 dnech a sice najednou anebo ve dvou lhůtách, jaká ve sbíracích listinách vytknuto. Druhá lhůta musí býti vyrovnána v 6 měsících. Každému členu českoam. vyššího učiliště přísluší i hlas na sjezdech; příští sjezd bude odbýván až obnos $20.000 bude upsán, případně částečně splacen. Na sjezdu tom bude jednáno o vnitřním a podrobnějším zařízení učiliště. — Následující spolky se přihlásily s příspěvky: Detroit, Mich. — Řád Havlíček Č. S. P. S. přistupuje co člen zakládající s $50. — Niobrara, Neb. Řád Bílá Hora Č. S. P. S., co čl. činný s $25. — Traverse City, Mich. Řád Michigan Č. S. P. S., co člen přispívající s $10, a sestavil 7členný výbor sběrací, kterýž se všemi silami přičiní, aby sbírkami ústavu k existenci pomohl. — Chicago, Ill. Tél. Jedn. Čechie prohlašuje, že jsouc spolkem mladým, nemůže pro tuto dobu podpory poskytnouti, avšak později že hodlá vyšší učiliště podporovati dle možnosti. — St. Louis, Mo. Řád Washington ČSPS. přihlašuje se za zakládajícího člena s příspěvkem $50 a slibuje, přijdeli věc šlechetná zdárně ku předu, že toto nebude posledním. — Schuyler, Neb. Řád Západní Jednota ČSPS. za zakládajícího člena s $50. — Crete, Neb. Řád Nebraska ČSPS. hodlá seč síly stačí v kruhu svém sbírati. — St. Paul, Minn. Řád Čech ČSPS. stává se členem přispívajícím s $10 a zvolil 5členný výbor sběrací. — Iowa City, Ia. Spolek Žižkit povolil ze své pokladny prozatím $100; později povolí více. — East Hutchinson, Minn. Čtenářský Spolek v McLeod Co. přistupuje co člen činný — tedy s $25. — Cleveland, O. Řád Přemysl ČSPS. stává se členem zakládajícím s $50. — Muscatine, Iowa. Jan Baker přistupuje za člena činného s $25. Anton Strejček za člena přispívajícího s $10, a Johanna Strejčková $5—celkem $40.—New Boston, Mich. Josef Kastl se stává členem činným s $25.

‡ Minule jsme podali dopis p. L. A. Schlesingra z Wahoo, v němž psal že zasílá nám na ukázku obálku, do jakých se v tamějších kostelích příspěvky vkládají. Obálka ta došla a vytištěno na ní v německé řeči následující:

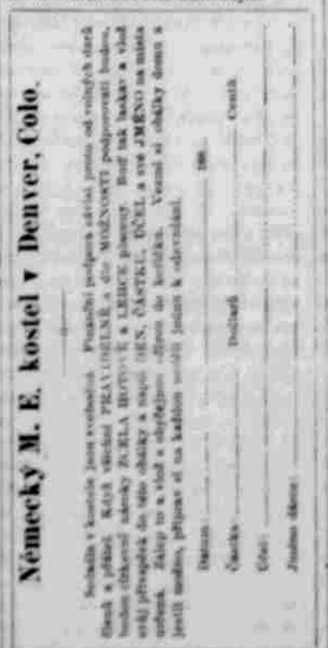

‡ Anglicko dostává nyní strach z tunelu, který se staví pod dějinu mořskou, jež je od Francie dělí. Časopisy londýnské rozepsaly se o předmětu tomto nyní a malují si bubáky. Anglicko domů pěr bylo bezpečno v domově svém. Jeho loďstvo mohlo ubrániti jakémukoliv vpádu nepřátelskému. Jinak ale bude pěr, až bude mosť dokončen. Pak pěr mohl by se nepřítel zmocniti města a v jednom dni mohlo by státi 100.000 nepřátel na půdě Anglicka. Kdo ví, jestli ústředkem strachů těch nemůže kancléř z celého projektu.

‡ Politické dějiny, které na jisto stránce poučování, vstupují nyní ve velmi zajímavou fázi, — totiž v podobě sporu o otázce otroctví, který konečně k válce vedl. Tato část jest jednou z nejhlavnějších v dějinách Soustátí a il kdo pouhud v politice hledají, měli by dějiny tyto pilně studovati.

NOTICKY Z Č. S. P. S.

— V druhý den Ohio dnova usedl v New Yorku br. Jos. Reid, člen lidu Jeremjáš, po krátké nemoci. Zanechal vdovu se 8 nezaopatřenými dětmi.

— Řády Č. S. P. S. hlásí vše dle stanovení ve výkazu českém uřídili, od kterékoliv jiné spolky české. Již nikdo lidí přistoupiti se na lhůty.

— O br. Frant. Vávrovi, členu lidu Pionner, který nedávnou nehodou zhynul mimo, píše se nám: Br. F. V. dal se již lépe, tak že v brzku bude jej moci domu dopravit z North Bend, kamž dovedou byl k větší lepšímu lékařskému ošetřování.

— Zvláštní důkaz tvrdické ochoty podal lid Nebraska čís. 32 v Cotte. Má knihovnu, jejíž starší část jest dávno již od členů přečtená a byl požádán od lidu Palacký o zapůjčení 25 z těchto starších knih, v úplném zachování, že budou v pořádku navráceny. Uznesl se, nepůjčiti lidem, jelikož prý pravidla to nedovolují, předpisujíc, že jen jedna kniha se může půjčiti a tou prý by nebylo zpomedeno. To lid onen nenapadlo, že pravidla ty jsou pro jednotlivce, pro jednotlivé dlužení knih, však ne pro případ jako tento. Když už musilo být pravidlům zadost učiněno, tedy si mohl lid Neb. pomyslit, že lid Palacký má 25 členů, a mohl každému z nich jednu knihu zapůjčit. Knihy přečtené tam mohou moli v knihovně žrát, ale z bratrské ochoty zapůjčit je lidu jinému, — toto!

— V Chicagské "Svornosti" čteme: "Od jednoty lidů Č. S. P. S. v Chicagu odtrhly se v poslední době 4 čísla která hodlají nyní působiti ve prospěch svůj i širšího obecenstva prozatím samy o sobě, bez jednoty. Jsou to čísla 6., 9., 12. a 23. Proslýchá se, že velké platy a množství jiných spolků jsou tohoto rozrušení příčinou." Tento osud zmítané Jednoty, která s tak oprávněnými nadějemi vstoupila v život před málo léty, měl by být jednoté Č. S. P. S. výstrahou k opatrnosti a bedlivému varování se všeho, co by celku mohlo býti na újmu.

Farmerská aliance.

PLATTE Prec. Butler Co. Neb.

Ctěná red.! — Uvádím vám v známost, že náš rolnický klub, Farmers Alliance, odbýval schůzi dne 18. února. Především ale Vám musím vzdát vřelý dík ve jménu našeho rolnického klubu, že jste se tak ochotně ujal naší věci a opravdově objasnil náš krok. Doufáme že i na dále nás budete ve Vašem časopisu podporovat, neboť víme, že béřete v té záležitosti vřelé účastenství. Protož jsme se usnesli vás požádat o Vaši přízeň a podporu a také o to, zdali by jste naše klubovní jednání uveřejňovat a nám jednání státního, jakož i ústředního klubu F. A. podával a poučení k pravidelnému jednání ve schůzích pomohlo. (Poz. red. Ochotně budeme uveřejňovati jednání klubovní, jakož i státní alliance, což učiniti jsme již, an nedávno sjezd v Hastings odbývala. Co se týče jednání a debat ve schůzích, poskytuje k nim skoro každé číslo našeho listu látku; zároveň nechť však Alliance požádá sekretáře státní Alliance o různá pojednání v řeči anglické, které členové řeči té znali, — víme že mezi členy na takých nechybí, — ostatním vykládají. S rozpravou, o které p. dop. níže píše, učiněn byl dobrý a zdárný počátek. Ostatně, každá záležitost, která je na prospěch neb škodu stavu rolnickému, jest vhodným předmětem debaty.)

My hodláme odbývat schůzi každou první sobotu v měsíci. Jednání hodláme uveřejňovat k vůli povzbuzování jiných našich rodáků, aby se přestali vymlouvat, kdo že by to o nich vedl. A pak nám udejte, jakou náhradu za vaši snahu a práci budete požadovat. (Pozn. red. Posloužíme ochotně zdarma v každém zájmu a prospěchu obecnosti.) Bez časopisů se žádné shromáždění pravidelné neobejde.

Jednání v minulé naší schůzi bylo následující: Předseda J. Marek zahájil schůzi a vyzval zápisníka V. Ticháška, by přednesl dokončení jednání sjezdu státní Alliance. Po přečtení zásad, přijmutých v onom sjezdu, vyzval předseda přítomné, aby jeden každý své mínění dal na jevo.

V. Tichášek, požádav o slovo, vzal si za úkol, vylíčit, co jest F. A. Porovnával ji k malému, tutlajícímu ohni, obklíčenému velkým nákladem hořlavé látky, totiž monopolu železničního. Dovozoval, že by lehko ten malý oheň pod tíží a nákladem se musil udusit a zaniknout. Též vylíčoval, že když oheň, třeba malý, dostane pomocnou ruku, která jej rozdmuje, lehko se vypnoutí a v plamen vyšlehne. Tedy přičiňme se, aby jsme jiskru v plamen rozdmychali atd.

Na to chopil se slova Jan Tichášek a dovozoval, že peníze nejsou všechno. Poukazoval na válku o neodvislost. Tu nespoléhali oni peníze, ani titule a vždy Anglicka, ale lásku chudých osadníků amerických k závodě, — k závodě to svobody. Pak poukazoval na cara ruského, který při všem bohatství a hrozné síle jen ve mnoh skrývat a nemá si popřát ani malé volnosti, jaké nejposlednější možná na sv. Rusi. Pak [illegible] na Francii. Vzbuzuje přitom mnoh [illegible] a lacháčka dovedl si národ francouzský opět a opět svobody dobýti. Z mnoho jiných příkladů ještě dokazoval, že peníze nezmohou vše, ale síla, dobrá vůle a vroucnost lidu zvítězí vždy.

Pak F. Tichášek snažíval převzaty v závodech; někde se vystupuje neb vystupuje z nutnosti mezi bratrem; jinde se změna docílí stahováním; jinde opět, v zemích fatavních, opírají se o zákon. Poslednější jest za pravé cesta, která nám jest volna i otevřena. Vybízel poslechače k jistotě, k vroucnosti v tom směru, aby jsme docílili dobrého zákonodárství, dobré zákony, které by naše závody uvedly v platnost.

Vlad. Sedlický dovozoval že bázlivost mnohých lidí jest nemistná. Bojí prý se, že třeba bude stížet těch, kdo mají nespokojenost od si pomocek a že takovým i jinym dílí se bude všemožné příkoří. Nespokojenost této obory vyvrátil V. S. důmyslně a dokázal, že dávno dříve než Alliance byla, společnost odtrácela pomocníky takovým, kteří s jakýmkoliv přáním, má pomocníky v placení kolonistů a pomocníkovi v Francii.

Všichni přítomní se zhovali závody Alliance a byli s ustanovením pro dobrou věc a kdyby mělo dobré slovo pro tak důležitý krok.

Ku konci p. předseda ještě jednou objasnil závody alliance a poučování a vyzvala všechny přítomné, by mohli nechati zápisu se zúčastnit, v kterých bylo by k přání, aby každý zapsal, jak stav předsedal nebudí na tom dny, ale rodiny tomu přece bylo [illegible] obsaha.

V tuto [illegible] Vác. Tichášek, zap.

[illegible]

[illegible]

[illegible]